

OVERRETSSAKFØRER
W. F. K. CHRISTIE
M. N. S.

189301
HAMAR 22. juni 1933.

HAMAR SPAREBANKS GÅRD
STRANDGATEN 15

TELEFONER: } Kontoret . 1814
 } Privat . . . 1312

Herr statsråd V I D K U N Q U I S L I N G .

Oslo.

Kjære hr. Quisling.

Da jeg var ute hos kaptein Prytz sidste søndag, forela han for mig det mangfoldiggjorte svar fra Dem til major Askvig. Vi snakket endel om det. Da jeg uttalte tvivl om svaret ikke likeså godt burde ta med opvasken med Hundseid, blev vi enig om, at jeg skuld prøve på at gi et forslag til en artikkel i slik form.

Jeg oversender derfor vedlagt et utkast, om det kan brukes. Efter mit indtryk av forholdene tror jeg, at en artikkel i den leid er nødvendig. Som De vil se, er utkastet bygget på Deres uttalelser i de forskjellige dokumenter, og jeg har prøvd, så godt jeg kan, at gi det en ensartet farve. Hvis De kan bruke det, helt eller delvis, vilde det glæde mig meget; hvis ikke, er det all right.

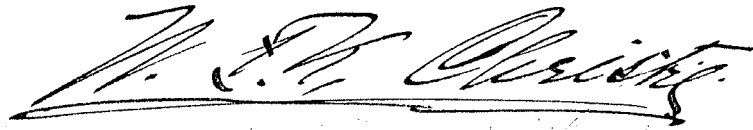
Det er mit håb, at De ikke vil finde dette preten-siøst eller påtrængende. Det er ikke meningen fra min side. Enhver må j kunne bruke medarbeidere, og det vedkommer jo ingen, hvem som har sat artiklen sammen.

En slik avsløring av Hundseid tror jeg er det enes som kan få det til at slå igjennem i Bondepartiet. Naturligvis vil det bli sensasjon. Men jeg tror til gagn for Dem og Nasjonal Samling.

Desværre rak jeg ikke at komme med til Hønefos. Men jeg møter frem i Gjøvik mandag. Jeg er på Victoria Hotel.

Dette bare i al hast.

De bedste hilsener fra Deres forbundne

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'J. P. Christensen', is written over a horizontal line. The signature is dark and somewhat stylized.

4. Den 13. 12. 1932 uttalte imidlertid statsminister Hundseid til "Dagbladet":

"Regjeringens avgjørelse er helt ut i overensstemmelse med riksadvokatens innstilling. Der reises civilt søksmål mot kaptein Kullmann for å få ham fradømt sitt embede. Samtidig holder man sig som innstillet av riksadvokaten - adgangen åpen til straffesak, men det blir bare aktuelt hvis det civile søksmål mot formodning ikke skulde føre frem. Hvis altså kaptein Kullmann ved det civile søksmål blir fradømt sitt embede, er dermed saken avgjort. Spørsmålet om straffesak blir det som sagt først hvis dommen i den civile sak ikke skulde gå ut på embedsfortapelse."

Som det fremgår av foranstående er denne statsministerens uttalelse ikke overensstemmende med de virkelige forhold. Regjeringen fulgte kun riksadvokatens innstilling for såvidt denne gikk ut på straks å anlegge civilt søksmål, mens spørsmålet om straffetiltale stod helt åpent, likeledes standpunkttagen til riksadvokatens uttalelser i denne side av saken. I det foredrag som ligger til grunn for den kgl. res. og som var enstemmig vedtatt av regjeringen blev endog understreket at man i motsetning til riksadvokaten ikke kan betrakte kaptein Kullmann m. fl.s opptreden som utslag av en ytterliggående passivistisk opfatning, og heller ikke som en løsbreven episode, men tvertimot som et ledd i en planmessig revolusjonsvirksomhet. Bl.a. statsråd Quisling tok desuten på en rekke punkter bestemt avstand fra riksadvokatens uttalelser og forbeholdt sig nærmere å imøtegå disse når sakens dokumenter blev tilbakesendt i forbindelse med den fortsatte efterforskning. Den tolkning av regjeringens beslutning som er gjengitt i nevnte samtale med "Dagbladet" har aldri vært oppe i regjeringen før regjeringens beslutning blev fattet, men er åpenbart en mening om saken som statsministeren dannet sig efter en samtale med utvalgte personer.

- 11 -

Når så hr. Quisling på provokasjon av Bondepartiets folk meddeler dette, og at ankerne er behandlet slik, da ønsker Bondepartiets agitatorer og presse at gi det utseende av, at Bondepartigruppen har realitetsbehandlet ankerne, har undersøkt om de er rigtige og den derefter har enstemmig tatt avstand fra - ikke bare at de er fremført, men også fra deres innhold. Helt uriktig. Og så prøver man på dette grundlag at fremstille hr. Quisling som en uvederhøftig lykkefugl, som flyr omkring med usandheter.

Med dette på den ene side og på den anden side Bondepartiets stortingsgruppe, som ikke har optat ankerne til prøvelsen - en i forhold til velgernes tillid og til landets fremtid alvorlig omstendighet -, måtte et av hovedpunktene i valgkampen hvor Bondepartiet gikk til angrep på Nasjonal Samling, nødvendigvis bli, hvorledes hr. Quislings anker var behandlet.

Således også på Lena-møtet 11. oktober 1933. Også her søkte advokat Sterri, Bondepartiets ledende debattant, at gi det utseende av, at hr. Quislings anker var veiet og fundet uriktig. Og hr. Kaare Lange er referent på møtet og følger det fra punkt til punkt.

Det som av hr. Quisling og mig også her blev nevnt, var, at Bondepartiets stortingsgruppe hadde behandlet hr. Quislings ankeskrifter, men at den ikke hadde realitetsbehandlet dem, ikke undersøkt om de var rigtige. Og det er netop det vi fant mest graverende, at de tillot seg for at være referent ikke ledet til undersøkelse.

"Valgøren", 13. oktober 1933.

" - - - - -

" Christie refererer skrivelsen, som er undertegnet av Hogoid.

" - - - - -

" Legg merke til dette, uttalte Christie. Man sier intet om

" hvorvidt Quislings anker er riktige eller ikke, men at anken

" i sig selv er farlig.

" - - - - -

" Derpå refererer Christie hele skriftvekselen om dette,

" og av den måtte man få det bestemte inntrykk at det ikke er

" tatt standpunkt til riktigheten av Quislings anker. - - - -

" - - - - -

stendig misvisende) og gjør det således (bilag 21) :

"Borgensøren Christie kom atter tilbake til behandlingen

" av Quislings ankepunkter i stortingsgruppen." - Behandlingen

Og hr. Sterris forståelse av hvad det gjælder fremgår

bl. a. av det videre referat sammesteds :

"Sterri:

" Når Christie fremholder, at det er forskjøll